

Az ígéret szép szó...

2008 nyara óta zárva a Bartók Művelődési Központ – a galambok nagy öröme, merthogy azóta kizárólagos használói az épületnek. Bezárása öncélú akarat terméke, nélkülözve minden szakmai elemzést. A szándékot magyarázó és nyugtató szavak persze voltak, de e lap hasábjain 2008. február 12-én az alábbiakat voltam kénytelen ellenvetésként írni – engedtessek meg ezt feleleveníteni:

„A tét nemcsak az, hogy a Bartók eddigi tevékenységszerkezetét ki viszi tovább. Ámbár az sem egyszerű, hisz üres szólam a Reök-palotára, meg a Korzó Zeneházra hivatkozni, mert aurájuk, térszerkezetük és legelőszőr is: funkcionalitásuk okán csak az eddigiek töredékét képes befogadni. Illendő tudni, hogy minden térszerkezet csak a számára adekvát tevékenységszerkezetet fogadhatja be. De mi lesz a kimaradtakkal? Az igazi és valós tét a Bartókban és csak a Bartókban megvalósítható és megvalósítandó, eddig elmaradt művelődési programok sokasága (...) Ezek hiányát még senki nem vette leltárba, pedig ez az igazi tét – az elmaradt érték-haszon. S ez fog visszavonhatatlanul eltűnni Szegeden.”

Mindezt csak azért tartottam most fontosnak leírni, mert úgy látom, beigazolódtott. Mert az ITT elmaradt programokat sehol MÁSHOL nem lehet(ett) megrendezni: sem a REÖK-ben, sem az Korzóban. Igaz, erre oly nagy igyekezet sem látszott...

Ám ennek felismerése még kevés ok lenne újra a Bartókról írni.

Azóta azonban közgyűlési többsége lett annak a politikai erőnek, amely a 2008. február 15-ei közgyűlési vitában oly hevesen és elszántan ellenezte a Bartók bezárását. Olvasom a jegyzőkönyvben a FIDESZ képviselőinek szavait. Nincs itt hely hosszasan idézni mindegyikük – Juhász Gyula, Dr. Balogi Dániel, Kohári Nándor, Haág Zalán István és Dr. Szabó László – tiltakozó felszólalását.

Legyen elég Juhász Gyula képviselő úr – vélhetően frakció egyetértéssel mondott – szavait idéznem a jegyzőkönyvből, aki többek között hosszasan idézett a jeles kulturális személyiségektől kapott levelekből. Majd így folytatta: *„Ezen levelekből nyilvánvalóan látszik, hogy a szakma nem ért egyet a Polgármester javaslatával, a szakma tiltakozik. A civil szervezetek tiltakoznak és megkockáztatja azon kijelentést, hogy Szeged minden jó érzésű, a kultúrájáért, közművelődéséért aggódó és felelősséget érző polgára nem ért egyet a Polgármester előterjesztésével, javaslatával. Kéri, hogy az előterjesztő javaslatát vonja vissza, a Bartók Béla Művelődési Központ fennmaradását pedig továbbra is a város biztosítsa. Nincs a teremben olyan ember, aki örülne a Bartók Béla Művelődési Központ megszüntetésére tett javaslatnak. ...Ez nem politikai kérdés.”*

Teljesen egyetértünk, képviselő úr – ez valóban nem lehetett volna politikai kérdés. (Engedelmeivel kicsit kibővíteném javaslatát: sehol, semmikor, senki hatalma alatt.) Volna is ezért Önöknek egy SZAKMAI javaslatom – abban bízva, hogy e tárgyban még ugyanaz a véleményük, mint akkor.

Nosza, közgyűlési többségük birtokában leheljenek életet a Bartókba!

Bizonyítsák be Szeged polgárainak, hogy komolyan gondolták, amit akkor követeltek.

Higgyék el, nem olyan lehetetlen ötlet. Nem telt még el annyi idő, hogy egy új, friss csapattal ne lehetne a város közösségi-művelődési központját felépíteni. Mentsék meg ezt a gyönyörű épületet arra, amire leginkább alkalmas. Azt már – Önökkel együtt – én is megtanultam, hogy pénz arra van, amire akarjuk, hogy legyen. Hát akarják, hogy legyen!

De vigyázzanak: e munka – a szellemi építkezés – már, ahogy Ön is mondta, nem politikai, hanem SZAKMAI kérdés, ahol szakemberekre van szükség. Remélem, még ezt is így gondolják. Ha igen, felajánlom ehhez, de csak EHHEZ, ingyen és bérmentve szakmai tudásom.

Várom megkeresésüket!

Cím a szerkesztőségben.